

Dosarul nr. 2ra-923/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Holban)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 în procedură de insolvență împotriva lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2016, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr.1 în procedură de insolvență, a depus acțiune oblică împotriva lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 6001 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire- SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău-succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și ÎMGFL nr. 1, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 02 septembrie 2016 datoria ÎMGFL nr.1 la consumul de energie termică constituie suma de 29 006 129,03 lei, devenind debitorul SA „Termoelectrica”.

A afirmat că, în urma consumului de energie termică, ÎMGFL nr. 1 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite. În caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, ÎMGFL nr.1 este în

drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei, și chiar are obligația de a face, pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

A mai relevat că, ÎMGFL nr. 1 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu i-a acționat în judecată pe Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana pentru a încasa datoria la consumul energiei termice în sumă totală de 92 780,70 de lei, pentru perioada de până la 01 august 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. În consecință, ÎMGFL nr. 1 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, ceea ce îl pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța, ceea ce justifică depunerea prezentei acțiuni oblice.

Reclamantul a susținut că, conform informației din Registrul Bunurilor Imobile, Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana sunt proprietari ai apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX.

În baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr.1 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana, până la data de 01 august 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 92 780,70 de lei.

Totodată, a indicat că, în conformitate cu art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe și pct. 17,18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile decontării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin HG nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 37 alin. (3) al Legii cu privire la locuințe, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora.

A menționat că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor apartamentului, în speță, Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana care au negat în totalmente obligațiile de plată, fără a lua în considerație faptul că, au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației.

A solicitat încasarea în mod solidar de la Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana în beneficiul ÎMGFL nr.1 datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 92 780,70 de lei pentru perioada 01 noiembrie 2005-01 august 2016 și a cheltuielilor de judecată în beneficiul SA „Termoelectrica” pentru achitarea taxei de stat în mărime de 2 783,42 de lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor depusă la 04 septembrie 2018, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei în beneficiul ÎMGFL nr.1 datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 92 780,70 de lei, pentru perioada de până la 01 noiembrie 2005 – 01 august 2016, pentru ap. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX și a încasa, în mod solidar, din contul lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei în beneficiul

SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 2 783,42 de lei și alte cheltuieli de judecată suportate în legătura cu înaintarea acțiunii în judecată (f. d. 30, vol.2).

Prin hotărârea din 23 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă a fost admisă parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei în beneficiul ÎMGFL nr.1 suma de 38 316,53 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică livrată în perioada 01 septembrie 2013 - 01 august 2016 și suma de 1 149,49 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată a SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr.1 împotriva lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei privind încasarea datoriei în sumă de 54 464,17 lei, acumulată perioada 01 noiembrie 2005- 31 august 2013.

S-a respins ca nefondată cererea SA ”Termoelectrica” împotriva lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei privind încasarea sumei de 1 633,93 lei cu titlu de taxă de stat aferentă pretenției respinse.

S-a anulat parțial măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016, și anume în partea aplicării sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâților Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila și Motuzco Ruslana toți cu domiciliul în mun. Chișinău, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, ce depășește suma de 38 316,53 lei admisă prin prezenta hotărâre (f.d. 73-75, vol. II).

La 21 mai 2020 lichidatorul ÎMGFL nr.1 Chișinău a depus cerere de apel, completată ulterior, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 70, 82-85, vol. II).

La 02 iunie 2020, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei au depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 77, vol. II).

La 07 octombrie 2020, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei au depus cerere de apel completată, anexând dovada de plată a taxei de stat (f.d. 96,97-99, vol. II).

Prin decizia din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de lichidatorul ÎMGFL nr.1 Chișinău și cererea de apel depusă de către Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei. S-a menținut hotărârea din 23 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr.1 împotriva lui Motuzco Vladimir, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 598, 599, 600, 601 Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), Colegiul a specificat că acțiunea obligă poate fi intentată doar în cazul în care sunt întrunite toate condițiile prevăzute de art. 599 Cod civil, inclusiv și cerința ca creanța să fie lichidă și exigibilă. Ca excepție alin. (3) al art. 599 Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), permite ca acțiunea obligă să fie intentată chiar și în cazul în care creanța nu este lichidă și exigibilă, dar care va dobândi aceste caractere cel târziu la momentul examinării. Or, prima

instanță just a concluzionat că pornind de la faptul că, creanța creditorului SA „Termoelectrica” față de debitorul ÎMGFLnr.1 este certă, lichidă și exigibilă, acesta are un interes serios și legitim pentru a lua toate măsurile pentru conservarea drepturilor sale, inclusiv de a acționa în justiție în numele debitorului ÎMGFL nr.1 în condițiile speței, astfel încât calitatea de reclamant al SA „Termoelectrica” în condițiile speței este întemeiată și în corespundere cu exigențele instituției acțiunii oblice.

Condițiile, care identifică obligația chiriașilor de a efectua plata serviciilor locative, comunale și necomunale sunt indicate în dispozițiile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de canalizare și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, iar punctul 17 din Regulament indică expres, că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Colegiul a notat că prima instanță corect a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că termenul în interiorul căruia ÎMGFL nr. 1 putea să-și apere pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, a fost depășit. Or, perioada pentru care se solicită încasarea datoriei este 01 noiembrie 2005 – 01 august 2016.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că suma de 92 780,70 lei pentru serviciul de energie termică a fost calculat pentru perioada: noiembrie 2005- 01 august 2016.

Astfel, deoarece, în perioada mai 2008 și până la 01 august 2016, pârâții nu au efectuat nici o plată pentru acest serviciu, termenul general de prescripție a fost omis de către reclamant.

În circumstanțele menționate și conform normelor de drept enunțate, Colegiul a considerat întemeiată concluzia instanței de fond precum că, pretenția privind încasarea datoriilor acumulate la serviciul energie termică până la 01 septembrie 2013, în sumă de 54 464,17 lei, urmează a fi respinsă ca tardivă, or, reclamantul a omis termenul general de prescripție de trei ani pentru depunerea acțiunii în instanța de judecată.

Colegiul a apreciat ca neîntemeiate argumentele apelantului precum că termenul de prescripție ar fi expirat în situația în care SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr.1 ar fi sistat prestarea serviciului, însă având în vedere prestarea succesivă a agentului termic către blocul locativ nr. XXXXX din str. XXXXX, acceptarea serviciilor de către locatari, expedierea lunară a facturilor către pârâți, recepționarea acestora și necontestarea în modul stabilit de lege, denotă recunoașterea datoriei și respectiv neomiterea termenului de prescripție. Or, la caz în perioada mai 2008 și până la 01 august 2016, pârâții n-au efectuat nici o plată pentru acest serviciu, prin urmare, termenul general de prescripție a fost omis de către reclamant, iar pârâții în perioada ultimilor trei ani de prescripție nu au efectuat nici o achitare, astfel, n-au întrerupt curgerea termenului de prescripție.

În aceste împrejurări instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe, prin care a indicat că este cert faptul că este necesar de a încasa în mod solidar de la pârâți doar suma de 38 316,53 lei cu titlu de datorie pentru energia termică livrată în perioada 01 septembrie 2013 - 01 august 2016, iar în restul sumei de 54 464,17 lei, pentru perioada 01 noiembrie 2005 – 31 august 2013, cererea se respinge ca tardivă.

La 27 aprilie 2021, Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei, au declarat recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și cu adoptarea unei noi soluții de încetare a procesului în temeiul art. 265 lit. h) Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 ianuarie 2021 și a expediat-o participanților la proces la data de 15 februarie 2021 (f.d.184), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurenți.

Astfel, recursul declarat la 27 aprilie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 mai 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 200, Vol. II).

La 08 iunie 2021, SA „Termoelectrica”, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Motuzco Ludmila, Motuzco Ruslana și Motuzco Serghei, împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat